

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **P. R.** skazanego z art. 148 § 1 k.k.

i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 maja 2022 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 31 marca 2022 r., sygn. akt III KO 13/22 o odmowie przyjęcia wniosku

skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt II AKa [...],

wobec jego oczywistej bezzasadności,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

P. R. złożył osobisty wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt II K [...], którym został skazany za popełnienie 5 przestępstw, w tym za czyn z art. 148 § 1 k.k., za który

została mu wymierzona kara 15 lat pozbawienia wolności. Sąd wymierzył również karę łączną 18 lat pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 31 marca 2022 r., sygn. akt III KO 13/22 odmówił, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., przyjęcia wniosku P. R. o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany. Z treści tego środka odwoławczego wynika, że nie zgadza się on z treścią tego postanowienia i jego zdaniem postępowanie w sprawie było prowadzone nieprawidłowo, był on zastraszany, bity i wywierano na niego presję, aby przyznał się do dokonania zabójstwa. Nadto skarżący w zażaleniu wskazał, że w trakcie postępowania przed Sądem Okręgowym doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wniesione przez skazanego P. R. nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W przypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, którą należy rozumieć jako nie dającą żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych. Z takim stanem rzeczy mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, Sąd Najwyższy odniósł się do wszystkich argumentów podniesionych przez skazanego we wniosku. Prawidłowo zauważył, że wskazywanie przez skazanego, iż w trakcie postępowania przygotowawczego został pobity przez policjantów nie może stanowić przesłanki wznowieniowej, o której mowa w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. Sąd Najwyższy poddał bardzo szczegółowej analizie wszystkie okoliczności z tym związane i słusznie stwierdził, że wniosek jest oczywiście bezzasadny, co uprawniało do odmowy jego przyjęcia w oparciu o przepis art. 545 § 3 k.p.k. Przypomnieć należy, na co zwrócił Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu, że w trakcie postępowania prowadzonego w tej sprawie orzekające Sądy miały tę okoliczność na uwadze, a nadto fakt popełnienia przestępstwa przez funkcjonariuszy Policji nie został

stwierdzony prawomocnym wyrokiem skazującym, co wymagane jest treścią art. 541 § 1 k.p.k. Twierdzeń tych skazanych we wniesionym zażaleniu skutecznie nie podważył, gdyż załączony do zażalenia odpis postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. II Kp [...], a dotyczący wyznaczenia P. R. pełnomocnika z urzędu, jedynie wskazuje, że w Prokuraturze Rejonowej w W. prowadzone jest postępowanie sprawdzające z jego zawiadomienia w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych w związku z prowadzeniem postępowania przygotowawczego o czyn z art. 148 § 1 k.k.

Analiza zaskarżonego postanowienia w kontekście wniosku o wznowienie oraz akt sprawy jednoznacznie wskazuje, że Sąd Najwyższy słusznie uznał, że w sprawie brak jest również przesłanek z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. wskazujących na konieczność wznowienia postępowania. Podnoszone obecnie przez skarżącego w zażaleniu argumenty są tylko i wyłącznie powieleniem podstaw zawartych w złożonym wniosku i ponownie w nieuprawniony sposób zmierzają do negacji wartości przeprowadzonych w sprawie dowodów, ocenionych już przez orzekające w sprawie sądy. Ponownie skazany, nie przedstawiając żadnych nowych dowodów, przedstawia własną wersję zdarzenia, przekonując, że nie chciał popełnić przestępstwa zabójstwa, doszło do niego bez planowania, w sposób nagły i w efekcie kłótni, co powinno spowodować łagodniejszą ocenę jego czynu. Należy natomiast wskazać skazanemu, że w postępowaniu wznowieniowym Sąd Najwyższy nie jest w stanie kontrolować poprawności ustaleń faktycznych ani też przyjętej w wyroku kwalifikacji prawnej przypisanych skazanemu czynów.

Nie ma również racji skarżący twierdząc, że w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., gdyż wyznaczony P. R. obrońca z urzędu był na wszystkich terminach rozprawy prowadzonej w Sądzie Okręgowym w K., natomiast jego udział na ogłoszeniu wyroku nie był obowiązkowy. Obrońca był także na rozprawie apelacyjnej.

Z tych też względów, Sąd Najwyższy uznał zaskarżone postanowienie za w pełni zasadne i utrzymał je w mocy.

